

Végzés

Javítva a 2.Kf.700.127/2025/7. számú végzéssel.

Budapest, 2026. január 15.

dr. Szőke Mária a tanács elnöke

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.127/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Jászkovics Adél kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (26. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 105.K.700.128/2023/24. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A hivatásos állományú felperes a 2019. október 1. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő időszakban a helység1i Rendőrkapitányság helység2i Rendőrőrs Rendészeti Alosztály állományában alosztályvezető beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban az alosztályvezetői feladatai mellett rendszeresen ellátott őrsparancsnoki (helyettesítési), valamint bűnügyi (nyomozói, vizsgálói) feladatokat. A felperes megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával elutasította.

A kereset

[2] A felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. október 1. napjától 2022. november 30. napjáig terjedő időszakra bruttó 1.797.244 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (5) bekezdésére alapította. A megbízási díj igényelt havi mértékét 37 hónapra a rendvédelmi illetményalap 125%-ában, 2021. március hónapra, mivel 100%-os mértékű megbízási díjban részesült a rendvédelmi illetményalap további 25%-ában jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.797.244 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 163. § (1) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában, 2. számú mellékletében, a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) 133. §-ában, 150. § (1) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (1), (3)-(4) és (6) bekezdéseiben, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak

megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1)-(2) és (4) bekezdéseiben foglaltakra alapította. Az őrsparancsnok helyettesítése kapcsán a rendelkezésére álló okiratok és tanúvallomások alapján az irányadó ítélkezési gyakorlatra figyelemmel rögzítette, hogy a felperes a rendészeti alosztályvezetői munkája mellett ellátta az őrsparancsnok távollétében és szolgálata alatt is annak helyettesítését, e körben rendszeres többletfeladatként 4478 db iratot kiadmányozott. Megállapította, hogy a rendőrőrsön az őrsparancsnoknak nem volt szervezetszerű helyettese, és felperesnek rendészeti alosztályvezetői munkakörébe nem tartozott bele az őrsparancsnoki feladatok ellátása. Az őrsparancsnok szolgálat közbeni esetleg akadályoztatása miatti helyettesítésre az alperes nem hivatkozott. A bűnügyi ügyfeldolgozói (nyomozói, vizsgálói) feladatok kapcsán kifejtette, hogy a felperes 720 db bűnügyi (nyomozói és vizsgálói) iratot állított elő. Megállapította, hogy a felperes az alosztályvezetői munkakörébe nem tartozó, őrsparancsnoki, nyomozói vagy vizsgálói munkakörbe tartozó feladatokat látott el, rendszeresen, többletfeladatként. Így a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult. A megbízási díj mértéke kapcsán mérlegelte, hogy a felperes tartósan és rendszeresen látott el eredeti beosztása mellett ahhoz nem tartozó, további 3 munkakörbe tartozó (őrsparancsnoki, nyomozói és vizsgálói) feladatokat. Egy hónapban a felperes a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díjban részesült az őrsparancsnok keresőképtelensége miatt, azonban ekkor is végzett nyomozói, vizsgálói tevékenységet. Értékelte a többletfeladatok ellátásának mennyiségét, munkaidő ráfordítását; az őrs teljes személyi állománya tekintetében végzett őrsparancsnoki munkát; a nyomozói és vizsgálói munka keretében előállított iratok nagy számát, továbbá azt, hogy felperes komplett ügyeket nyomozott végig; továbbá, hogy az ellátott munkakörök mindegyike kiemelt tudást és szakmaiságot, valamint felelősséget feltételez.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj mértékének a rendvédelmi illetményalap 75%-ára történő mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket nem értékelte kellő súllyal, a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, azokból helytelen következtetést vont le, az ítélet indokolása pedig nem tér ki ennek okára. Jogszabálysértésként hivatkozott a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésének, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésének és 346. § (4)-(5) bekezdéseinek, valamint a Hszt. 71. § (1)-(7) bekezdéseinek megsértésére. Előadta, hogy a felperes az őrsparancsnokot a munkaköri leírásában foglaltaknak megfelelően helyettesítette. Az őrsparancsnok helyettesítésére annak távolléte, valamint szolgálati feladatainak teljesítésében akadályoztatása esetén került sor. A rendőrőrsön csak rendészeti alosztály működik, és az ügyrend értelmében az őrsparancsnok kiadmányozási jogát a rendészeti alosztályvezetővel megoszthatja. A felperes akkor is köteles az őrsparancsnok helyettesítésére, ha az feladatainak ellátásában akadályoztatva van, és a felperes teljeskörű kiadmányozási jogköre az ügyrend rendelkezésein alapul. A felperes bűnügyi (nyomozói, vizsgálói) tevékenységét nem többletfeladatként végezte, hanem munkaköri leírásának megfelelően. A 30/2015. BM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja nem tartalmaz olyan kitételt, hogy a beosztások megnevezésének megfelelően kell a beosztásra jellemző feladatokat megjelölni. Ezért téves az a következtetés, hogy a felperes alosztályvezetői beosztásába bűnügyi ügyfeldolgozási

feladatok nem szerepelhetnek. A bíróság mérlegelése kapcsán kifejtette, hogy a megállapított megbízási díjat sem a felperes többletfadatai, sem az azzal járó többletterhek nem indokolják, az túlzott mértékű. A felperes alosztályvezetői munkaköre a legmagasabb D besorolási kategóriába esik, így kvalifikáltsága, kötelezettségeinek összetettsége, súlya és fontossága anyagilag elismert. Ha a felperes hasonló ügyszámmal dolgozik, mint a kapitányság bármely körzeti megbízottja, ugyanakkor lényegesen kevesebb ügyel és irattal, mint a másik ugyanolyan jogkörű kapitánysági alosztályvezető. A bünygyi feladatok tekintetében pedig kiemelte, hogy a felperes munkaköri leírása szerint ezen tevékenységeket ellátja.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az alperes az elsőfokú ítéleti tényállást kifejezetten nem támadta. Az őrsparancsnok helyettesítése nemcsak igazolt távolléte esetén történt meg. Az alperes nem hivatkozhat arra, hogy az állomány-táblában őrsparancsnok-helyettesi beosztás nem szerepel, mert arra a 30/2015. BM rendelet lehetőséget adott volna. A felperes bünygyi, nyomozói és vizsgálói feladatai pedig egyértelműen túllépték rendészeti alosztályvezetői feladatait. A felperes összesen 5494 iratot kiadományozott az őrsparancsnok helyettesítése, továbbá 597 iratot készített bünygyi nyomozás és vizsgálat során, ezért a megbízási díj mértéke nem eltúlzott.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontja, (2)-(4) és (6)-(7) bekezdései megsértésére, azonban ezekkel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. E keretek között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, az irányadó bírói gyakorlat figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság – azok megismétlése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[8] Az alperes hivatkozott ugyan az indokolási kötelezettség megsértésére, továbbá a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére és a perben jelentős tények figyelmen kívül hagyására, ám fellebbezésében kizárólag a felperes munkaköri leírására és az ügyrendre utalt,

ezen túl nem jelölte meg konkrétan, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mely részét vitatja, amint azt sem, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. Az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a felperesi feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Ezért az alperes – a felperesi igény jogalapja körében – a tényállás helytállóságát és a perben jelentős tények megállapítását alaptalanul vitatta, a másodfokú bíróság pedig az alperes által e vonatkozásban sérelmezett felperesi többletfeladat-ellátást az állított anyagi jogi jogszabálysértések körében értékelte. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 279. § (1) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el – ítéletét a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékokra: tanúvallomásokra és a rendelkezésre álló okiratokra alapította –, a releváns tényállást megállapította, és mindezekről, valamint jogi álláspontjáról a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (1)-(5) bekezdése szerint számot adott. Ezért az ítéletet a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel érdemben vizsgálta.

[9] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. [K-MJ-2017-1], Mfv.II.10.516/2017/4. [K-MJ-2018-306], Kf.III.45.090/2021/4. [K-KJ-2022-752]) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest az alosztályvezetői beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja [vö. Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontja], nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[10] A másodfokú eljárásban nem volt vitatott azon feladatok köre és mértéke, amelyekre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította. A vita tárgyát ezért az képezte, hogy a hivatkozott őrsparancsnoki, nyomozói és vizsgálói feladatok a felperes rendészeti alosztályvezetői beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes megbízási díjra jogosulttá vált-e.

[11] A rendvédelmi feladatokat ellátó alperesnél az ellátandó beosztások besorolása jogilag kógens módon rendezett. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4. [K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [K-KJ-2021-685], Kf.VII.39.523/2021/4. [K-KJ-2021-744]) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti

munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5. [K-KJ-2020-465], Kf.VII.39.525/2021/3. [K-KJ-2021-680]) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[12] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4. [K-KJ-2021-744], Kf.VII.39.525/2021/3. [K-KJ-2021-680]).

[13] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló kimutatások és tanúvallomások mentén – a felperes munkaköri leírása és a rendőrkapitányság ügyrendje ismeretében – helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, nem eseti jelleggel, hanem havonta visszatérő rendszerességgel ellátott őrsparancsnok-helyettesítési és bűnügyi (nyomozói, vizsgálói) feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A felperes munkaköri leírása és kiadmányozási joga, a rendőrkapitányság ügyrendje azt tette lehetővé, hogy a felperes a perbeli feladatokat jogszerűen ellássa, azonban ezen többletfeladatok ellentételezés nélküli ellátását nem alapozták meg. E körben nincs jelentősége, hogy a felperes az őrsparancsnoki beosztásba tartozó feladatokat az őrsparancsnok távolléte, akadályoztatása vagy egyéb okból látta-e el. A bűnügyi ágba tartozó nyomozói és vizsgálói feladatok pedig az elsőfokú bíróság által felhívott Nyer. rendelkezései szerint azonosíthatók, a rendészeti alosztályvezető beosztás feladatain túlmutató többletfeladatot képeznek. Az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt bizonyítékokon alapuló perbeli tényállás a megbízási díj megállapításához szükséges többlettevékenység fennállását alátámasztotta, ezért az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdéseinek megfelelő alkalmazásával jogszerűen marasztalta az alperest.

[14] Az alperes a fellebbezésében a megbízási díj összegszerűségének eltúlzott mértékét a többletfeladatellátással járó többletterhek kisebb mértékére alapozta. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díj mértéke az ellátandó feladatokhoz köthető, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja a beosztásához tartozó eredeti munkaköri feladatokról eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összegű megbízási díjjal kompenzálja. A 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése alapján a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterh, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglaltak

figyelembevételével kell meghatározni. Ezen jogszabályi feltételek mentén az elsőfokú bíróság figyelembe vette a többletfeladatok ellátásának mennyiségét, munkaidő ráfordítását; az őr teljes személyi állománya tekintetében végzett őrparancsnoki munkát; a nyomozói és vizsgálói munka keretében előállított iratok nagy számát, továbbá azt, hogy felperes komplett ügyeket nyomozott végig; továbbá, hogy az ellátott munkakörök mindegyike kiemelt tudást és szakmaiságot, valamint felelősséget feltételez. Ezen szempontok szerinti mérlegelés okszerűtlenségét nem cáfolja az a körülmény, hogy az alperes a megbízási díj mértékét eltúlzottnak tartja vagy a felperes alosztályvezetői beosztása mely jellemzőkkel rendelkezik. Ahogy az sem, hogy a rendőrkapitányságon más alosztályvezetők mekkora munkateherrel dolgoznak. A felperes beosztásához nem tartozó ellátott többletfeladatok nagyságát (mennyiségét), szerteágazó jellegét, összetettségét, valamint az ellátásukhoz szükséges kiemelt tudást, szakmaiságot, a feladatellátással együtt járó felelősséget az alperes nem vonta kétségbe. Mindezekre tekintettel az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés okszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összecszerűség körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdése, valamint a Kp. 78. § (2) és a Pp. 279. § (1) bekezdéseinek a sérelmére. Az elsőfokú bíróság alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között a 125%-os mértékre irányuló kereseti igény nem tekinthető eltúlzottnak.

[15] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[16] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, a 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján, a felperes által felszámított összegre figyelemmel állapította meg.

[17] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (143.779 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[18] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. november 19.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró